

TEATRE

Apunts sobre la música de *Rent*

Marta Torras

***Rent**, un musical atrevit. Una obra magistral que ratlla el final del segle XX, encapçalant un contundent lema : només existeix un dia, **avui**.

Parteix del paral·lelisme entre la Bohème de Puccini i la vida bohèmia actual. Jonathan Larson, l'autor, arriba el 1996 amb una nova forma del musical amb **Rent**. Bellesa musical d'estil actual amb transmissió filosòfica conceptual i vivencial, sense precedents.

***Rent** és un musical dividit en dos actes. En el primer hi trobem vint-i-sis cançons i en el segon dinou. Resseguiu-ne unes quantes per comprovar la seva solidesa musical...

Acte 1

1- Tune Up 1 "Afinant "

Comença una guitarra acústica que està afinant Roger mentre Mark fa una recitació presentant-se a ell i a Roger, tot situant-nos. Aquests són interromputs per un contestador automàtic.

2- Voice Mail " Contestador automàtic 1 "

S'interromp el fons acústic per un recitatiu electrònic on dóna a conèixer a Maureen i la seva antiga relació amb Mark. Veu femenina simbolitzant la mare de Mark.

3- Tune Up 2 " Afinant 2 "

Roger continua puntejant la guitarra i Mark recitant, continuant amb la presentació de l'obra. Sona el telèfon on es dóna a conèixer Collins. Sempre amb un to recitatiu i mancat de música. Se sent una percussió de fons que simbolitza un atracament a Collins en aquell mateix instant. Roger punteja de nou la guitarra i sense parar de tocar s'hi afegeix l'última trucada telefònica. Es presenta Benny, la problemàtica del lloguer i la introducció de la reivindicativa Joanne. Finalment en Roger connecta la seva guitarra a l'amplificador canviant els acords acústics per electrònics. De sobte l'escenari es queda sense llum, simulant una manca del corrent elèctric.

4- Rent " Lloguer "

Música Pop-rock amb molta força. De sobte uns compassos de bateria, un baix, una guitarra elèctrica i un teclat comencen amb molta intensitat marcant un canvi d'escena on Roger i Mark canten reivindicant el seu principal problema : com pagar el seu lloguer?

A diferència dels tres primers punts recitats, aquí, amb el suport d'una música pop, molt brillant, Mark i Roger continuen presentant la problemàtica de l'obra amb molta força. De cop la música baixa el seu to per entrar el teclat en solitari amb una tímida bateria de fons, on Joanne entra en escena fent un petit recitatiu (parlant per telèfon) on hi ha la seva presentació. Així mateix, utilitzant la mateixa estètica amb més intensitat Collins fa acte de presència. Seguidament el tema fonamental torna ser l'eix principal amb les veus de Roger i Mark, així com tota la instrumentació inicial.

Benny interromp el duet i la música de fons quedant només una bateria i un baix amb poca intensitat, mentre ell fa un recitatiu presentant-se, parlant per telèfon amb la seva dona. De cop entra Roger i Mark amb una intensitat més elevada acompanyats amb la bateria i la guitarra, Joanne els interromp i fa un recitatiu combinant les quatre veus: les de Benny, Joanne, Mark i Roger. Sona el telèfon i Mark contesta. La música torna ha agafar la seva intensitat inicial afegint les veus de tota la companyia. S'acaba la cançó amb les dues veus principals acompanyades de la guitarra i la bateria amb molta força. És la presentació de Rent.

5/6- You Okay Honey ? " Nadal ? " / "Segueixes sencer ?"

Comença un teclat molt energètic on un rodamón fa un recitatiu al carrer. Es suavitza el piano en entrar la veu d'Àngel i de Collins. Una música amb estil afro-americana els acompanya amb molta sensualitat (percussió de tam-tam i piano). S'estableix un clímax entre la música i els dos personatges. Aquest tema es repetirà en successives ocasions al llarg de l'obra en llocs concrets d'aquests dos protagonistes.

A comparació de l'anterior cançó ("Rent"), aquesta dóna una sensació de pau i no de rebel·lió.

7- Tune Up 3 "Afinant B (repetició) "

Seguint la mateixa tècnica i estètica del recitatiu inicial, Roger punteja amb la guitarra mentre Mark explica la tragèdia del suïcidi de l'antiga nòvia del seu amic.

8- One Song Glory " Glòria "

Sense pausa, la guitarra elèctrica

amb efectes de ressonància, Roger comença a donar les primeres notes. Entren els plats de la bateria suaument per acabar amb la intensitat de la resta d'instruments. Aquesta cançó ambientada en un estil pop-rock, presenta aspectes molt tristos i melancòlics com molt intensos plens de ràbia i energia rebel. En ella Roger hi descriu el seu passat amb Glòria i el seu suïcidi. Mai una cançó no podrà retornar-la, ni ell tornarà a ser el mateix.

9- Light My Candle "Pots encendre-la?"

Mimi interromp l'alta intensitat emotiva de Roger tot trucant a la porta del seu pis. La música seguint aquesta mateixa imatge, és suau amb una percussió a so de campanes amb un rerefons de teclats i baix on es produeix una situació de flirteig i de temptació sexual, així com la incitació a la problemàtica de la droga.

10- Voice mail 2 " Contestador automàtic "

De sobte se sent un altre contestador automàtic que dona lloc a la presentació dels pares de Joanne convidant-la a sopar i fent una crítica a la seva relació amb Maureen.

11- Today 4 U " Avui per tu "

Sense raó aparent apareix una música informal, grotesca, animada, amb ritmes tropicals i de tant en tant de vals, per fer menció de la bohèmia dels carrers que els envolten i anècdotes de les seves vivències diàries. De cop un so d'orgue elèctric sona mentre Collins fa la gran presentació de "la seva companya Àngel".

La música tecno omple l'escenari de forma molt ritmada, seguint Àngel el seu protagonista. Aquí la música és recolzada amb una gran plàstica, dansa del propi actor on s'acompanya personalment amb la percussió d'un tambor i uns pals.

És una part simpàtica i divertida on treu tensió a la problemàtica iniciada.

12- You'll See " Penseu-vos-ho "

Un cop acabat el tema anterior, entra suaument un teclat de piano d'una extraordinària bellesa seguit d'uns tons de guitarra acústica. Sobre d'aquest fons, Benny, quasi amb un to de recitat, fa propostes a Roger i Mark per convèncer a Maureen d'evitar fer la *performance* en contra de la desocupació.

Aquest tema creix cada vegada amb més intensitat afegint-s'hi la bateria i les veus a cor de Roger, Mark, Benny i Collins, fent una harmonia esplèndida. Aquest aspecte coral finalitza amb la inclusió d'Àngel.

13- Tango : Maureen

Mantenint la mateixa estètica harmònica, comença aquesta part també amb teclat però descompassat, mentre Joanne i Mark es presenten per resoldre un problema tècnic referent a la *performance* que ha de fer seguidament Maureen. Sense cap pausa és truncat aquell clímax per un tango que donarà un to de comicitat i relaxació a través d'aquests dos personatges.

14- Life Support " Suport de la vida "

De nou un canvi brutal dona lloc al tema musical més important de l'obra, ja que a partir d'ara s'anirà repetint per recordar-nos que viure l'avui, *carpe diem*, és el més important.

Una dolça guitarra acústica amb so metàl·lic entona els primers acords que donaran peu a la melodia del mític " No day but today ". Aquesta presenta un grup de gent, així com la resta d'actors que d'alguna manera ja han sigut presentats, a una reunió clandestina. S'hi afegeixen teclats i baix per arribar finalment al gran context de l'obra.

15- Out Tonight " A un lloc "

Encara embadalits de la tendresa del tema anterior, una sorprenent bateria interromp aquest moment junt amb la guitarra elèctrica i teclats. Mimi, amb un gran ritme de pop-rock molt energètic, presenta el seu número principal, parlant de la seva vida i de les seves intencions amb Roger. És una cançó amb molta força que fa vibrar a tot el públic i aquesta amenitzada per una sèrie de moviments acrobàtics i sensuals de l'actriu a les baranes de l'escala del seu pis.

16- Another Day " Potser després "

Seguint amb la mateixa intensitat però canviant lleugerament la melodia, és a dir, a ritme de rock, Roger dona la seva negativa a tenir una relació amb Mimi aquella nit. L'entonació d'aquest és violenta i plena d'emoció.

Interromp Mimi, canviant totalment de registre, on només el teclat i una bateria molt suau incideix amb el tema principal (vist per primera vegada a la cançó catorze).

Ella persegueix la necessitat de viure aquell moment perquè probablement el demà és incert. Constant-

RIBAS
OPTICS

AL VOSTRE
SERVEI
DES DE 1945

Via Massagué, 32 - Tel. 93 725 13 36
Rambla, 41 - Tel. 93725 99 67
08202 SABADELL

PEIX i MARISC
J. BARBERÁ

Tels. 93 714 52 87 - 93 714 55 40
Castellar del Valles

RESTAURANT
cuina de mercat

Pintor Borrassà, 43-47 • 08205 SABADELL
Tels. 93 727 70 42 - 93 726 27 91

ment es repeteix la càlida frase " I need this moment, there is no other road, no other way, no day but today ".

Malgrat tot Roger nega aquella evidència, interrompent amb força de rock. Finalment entra la resta de la companyia amb forma de cors, intentant convèncer Roger que només existeix l'avui. Aquesta és una de les parts més emotives del primer acte.

17- Will I ? " Podré ? "

Continuant amb una gran tristor a aquell desenllaç, una guitarra acústica toca suaument una variació del tema anterior amb una veu única anònima on es pregunta sobre la seva vida : perdré la meva dignitat (pensant amb les drogues) ? Algú cuidarà de mi ? Em despertaré demà d'aquest mal somni ?

Seguidament diferents veus amb forma de cor es van preguntat el mateix. Aquests simbolitzen tota la comunitat.

18- On The Street " En el carrer "

Representa el dia de Nadal en els carrers d'un barri marginal de Nova York.

Un piano amb ritme de percussió més un baix permeten fer un recitatiu de persones marginades que contrasten la seva dura realitat a l'entorn d'un Nadal per als que poden.

Àngel intercedeix amb una percussió sense piano, és a dir, només de baix, ensucrant aquell regust amarg. S'acaba aquesta carçó amb crits d'indignació per part d'una dona negra desesperada.

19- Santa Fe

Enmig d'aquella problemàtica, Àngel es posa a tocar el tambor donant entrada a un ritme càlid afroamericà ja iniciat a la cançó on Collins i Àngel es van conèixer. Ens referim a la cançó número sis.

Aquesta percussió amb un simple teclat de piano deixa que Collins faci un recitat recolzat per uns cors negres d'una altíssima qualitat. Qualsevol ànima podria sentir el somni californià amb aquella sensibilitat musical.

Àngel i Collins treuen optimisme i calor emotiu d'un entorn on pràcticament és inexistent.

20- I'll Cover You " T'abrigaré "

Seguint amb el mateix optimisme, però canviant de registre musical, passant a un ritme de rock suau, Àngel i Collins individualment i a duet es declaren mútuament i donen sentit a la seva vida en aquell moment.

La plàstica presenta aspectes simpàtics i dolços, així com tímidament còmics.

Continuarà...